

РЕШЕНИЕ

№ 916

гр. София, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-Г, в закрито заседание на двадесет и девети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Татяна Димитрова

Членове: Соня Найденова
Стойчо Попов

като разгледа докладваното от Соня Найденова Въззивно гражданско дело № 20211100510605 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.463, вр. чл.278 от ГПК, образувано по жалба НАП чрез гл.публ. изпълнител М.П. от ТД на НАП-София / представител на Държавата като присъединен вискател по чл.458 от ГПК/ срещу протокол от 14.05.2021 г. за разпределение на събрани суми по изп. дело № 20218440400179 от 2021 год. по на ЧСИ С.Я. с рег. № 844 на КЧСИ.

Жалбата е допустима, надлежно администрирана е от съдебния изпълнител.

С жалбата е изложено оплакване за неправилно са разпределена сума в размер на 23 043.44 лв. за вземания на „Р.Б.“ ЕАД като такива с привилегии по реда на чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД. Жалбоподателят счина, че вискателят „Р.Б.“ ЕАД /наричана Банката по нататък/ се ползва като привилегирован заложен кредитор единствено при вземания на длъжника от “К.Б. ЕООД ЕНД КО“ КД и „М.К.Е.К.Б.“ ЕООД, но не и от други вземания, в частност не и за вземания на длъжника към „Т.Б.“ ЕАД. Оспорва постъпилата сума от третото лице „Т.Б.“ ЕАД“ да е за задължение на това трето лице към длъжника „П.“ ЕООД от реализация при публична продажба на стоките предмет на залога, поради което ЧСИ Я. неправилно е заделил сумата в размер на 22 562.73 лв. в полза на Банката. Възразява още, че по делото не са събрани доказателства какъв е характера на задължението, което има „Т.Б.“ ЕАД“ към „П.“ ЕООД - по договор за наем или по договор за покупко-продажби, което е довело до нарушение на материалните закони акт е нарушило правото на предпочтително удовлетворение на вземането, което Държавата има към длъжника по образуваното изпълнително дело. Моли разпределението да се отмени като незаконосъобразно и се изключи вземанията на Банката, които са упоменати като привилегировани вземания

вследствие на учреден особен залог, и заделените суми от тези вземания да бъдат разпределени между останалите кредитори по реда на чл. 136 и сл. от ЗЗД. .

Взискателят по изпълнението „Р.Б.“ ЕАД /наричана Банката по нататък/ оспорва жалбата с писмено становище, възражава, че предмет на обжалваното разпределение е сума, получена от запор на вземания на „П.“ ЕООД от „Т.Б.“ ЕАД, и което вземане, видно от приложените по делото ДДС дневници, било от търговски взаимоотношения между последните две дружества по търговска продажба на стоки, собственост на „П.“ ЕООД. Възражава, че именно така продадените стоки са били предмет на залог на стоки в оборот, съгласно вписване по реда на ЗОЗ в полза на Банката в Л1Р03 с №2019032802567, и този залог се пренася и върху реализираните стоки и трансформацията им в парична равностойност, при което вземането на Банката, обезпечено с особен залог, се удовлетворявало от паричните суми по чл. 10, ал.1, т. 1, 2 и 4, както ако върху тях би имало учреден залог. Възражава още, че предмет на разпределение е и сума в размер на 2336.11 лв, получена от запор на вземане на Н.Б., с което се погасявало изцяло публичното задължение на физическото лице от 348.71 лв, а остатъкът се разпределя в полза на Банката, при което за НАП липсвал правен от обжалване на разпределението в тази част, тъй като вземанията им по отношение на физическото лице, се удовлетворяват изцяло.

В мотивите по повод обжалването от страна на ЧСИ Ст.Я. чрез помощник–частния съдебен изпълнител П.В., жалбата се сочи да е нередовна и неподлежаща на администриране, тъй като НАП не се счита освободен от дължимите към ЧСИ разноси по ТТР към ЗЧСИ . По същество намира жалбата за неоснователна, като счита постъпилите суми от запор вземане да представляват вземане на длъжника за реализирани стоки по силата на търговски правоотношения между длъжника „П.“ ЕООД и „Т.Б.“ ЕАД за реализация на стоки в оборот, които стоки са предмет на договор за особен залог от 22.03.2019 г. вписан в ЦРОЗ с вписване № 2019032802567, който залог е основанието за издаването на изпълнителен титул и воденето на принудително изпълнение за събиране на задължението обезпечено с привилегии, като съгласно чл. 16, ал. 1 от 303 вземането, обезпечено с особен залог се удовлетворява с паричните суми по чл.10, ал. 1, т. 1, 2 и 4, както ако върху тях би имало учреден залог и така събраната сума от третото задължено лице по запор на вземане попада в ред на привилегии по чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД и се удовлетворява преди вземането на НАП.

Длъжниците в изпълнението-„П.“ ЕООД и Н.Б., както и присъединения взискател „Национална компания индустриални зони“ ЕАД, не са взели становища по жалбата. СГС, като разгледа жалбата, становището на взискателя и на ЧСИ, и се запозна с приложеното копие от протокол за разпределение от 14.05.2021 г. и с копията от изп.дело № 20218440400179 от 2021 год. по на ЧСИ Ст.Я. и от присъединените към него изп.дело № 20218440400328 с взискател „Национална компания индустриални зони“ ЕАД и изп.дело № 20218440400759 с взискател „Р.Б.“ ЕАД , намира следното :

Изпълнителното производство с № 20218440400179е било образувано на 03.02.2021 г. пред ЧСИ Ст.Я. по молба на взискателя „Р.Б.“ ЕАД, въз основа изп. лист, Изпълнителен лист издаден на 13.01.2021 г. от СРС на основание съдебно решение по ГД № 64526 от 2020 г. на

СРС 33 с-в/отд., за сумата главница в размер на 391 166,00 лв. с/със Законна лихва в размер на 15537.98 лв. за периода 22.12.2020 г. - 14.05.2021 г., , 13098.06 лв. мораторни лихви, 8185.28 лв., разноски по изп.лист, 70.00 лв., разноски по ЗОЗ, срещу солидарните длъжници „П.“ ЕООД и Н.Р.Б..

Към това изп.дело е присъединено на 23.02.2021 г. изп.дело № 20218440400328 с вискател „Национална компания индустриални зони“ ЕАД въз основа на Изпълнителен лист издаден на 12.02.2021 г. от срс на основание Съдебно решение по г.д. № 2388 от 2021 г. на СРС 173 с-в/отд. за сумата общо 24020,21 лв. неолихвяеми вземания и 441,59 лв. разноски, с длъжник само „П.“ ООД..

Към изп.дело № 20218440400179 е присъединено и изп.дело № 20218440400759 с вискател „Р.Б.“ ЕАД въз основа на Изпълнителен лист издаден на 04.03.2021 г. от СРС на основание съдебно решение по гр.д. № 64525 от 2020 г. на СРС 59 с-в/отд., за сумата Главница в размер на 435 325,71 лв. с/със Законна лихва в размер на 17 292,10 лв. за периода 22.12.2020 г. - 14.05.2021 г., 19215.76 лв. мораторни лихви, 9191.53 лв. разноски по изп.лист, 35.00 лв. и 9191,53лв разноски, срещу солидарните длъжници „П.“ ЕООД и Н.Р.Б..

В изпълнението е конституиран като присъединен вискател и Държавата чрез ТД на НАП-София-за вземане Държавата срещу „П.“ ЕООД за сума към 12.05.2021 г. общо 396 707,55 лв./главница и лихви/ по удостоверение от същата дата/ л.392 от и.д./, и срещу Н.Б. за сума към 11.05.2021 г. 348,71 лв. главница.

В изпълнението са наложени запори на банкови сметки и дв. Вещи на длъжника-ЮЛ и на вземания на този длъжник към трети лица, също и запори на вземания на длъжника-ФЛ и възбрана на недв. имот на длъжника-ФЛ.

С обжалвания протокол з аразпределение от 14.05.2021 г. ЧСИ е удостоверил, че по и.д. 20218440400179 е постъпила сума в размер на 21470.15 лв., получени от наложен запов на вземания на П. ООД и 2336.11 лв., получени от наложен запов на Н.Б. различен от залога по делото, или общо сумата от 23806.26 лв. Приел е още с този протокол за разпределение ЧСИ, че от събраната сума първо следва да се удомлети ЧСИ за сумата общо 762.82 лева разноски по т.26 от ТТРЗЧСИ с вкл. и 1,90 лв. банкова комисионна за изплащане на сумите по разпределението, и от остатъкът от 23043,44 лв. следва да се удовлетвори първо вискателя Банката за разноски с предпочитание в размер на 925,14 лв-. за обикн. такси по реализиране на обезпечението и 50 лв. за юрк. Възнаграждение, и след това да се погаси вземането на банката като привилегировано на основание ЗОЗ по изп.д.179 изцяло за разноските по изп. лист 8185,28 лв., 70 лв. по ЗГОЗ,, 13098,06 лв. морат. Лихви изцяло и 182,25лв. частично законна лихва до 14.05.2021 г.,, също и разноски 184 лв. без привилетгия по двете присъединени изп. дела № 179 и № 759, или общо за Банката се разпределя сума 22 562,73 лв. по из.д.№ 179 и 132 лв. по изп. д.№ 759/ само за разноски по изпълнението/, а на НАП- само сума 348,71 лв. за рпогасяване задължението на Н.Б. изцяло. За останалите вземания на Банката съм солидарните длъжници по присъединените две изп. дела, за вземането на НАП към „Питира“ ЕООД и за вземането на присъединения вискател

„Национална компания индустриални зони“ ЕАД е приел, че няма погасяване поради липсата на привилегия за постъпилите суми.

За датата на обявяване на протоколът за разпределение страните в изпълнението са били уведомени.

Въззивният съд намира следното по а жалбата:

Жалбата е допустима- подадена в срок, от заинтересована страна, надлежно администрирана е от съдебния изпълнител, жалбоподателят не дължи държавна такса по жалбата съгласно чл.84 от ГПК. Възражението на ЧСИ Я. относно дължимите разноси от НАП към него по ТТРЗЧСИ съдът не обсъжда, тъй като събирането им не е предвидено в ГПК като основание за преценка допустимостта и редовността на жалбата. Съдебният изпълнител е имал възможност, ако прецени, че жалбата е нередовна по причина невнасяне на НАП на таксите по ТТРЗЧСИ, да я върне съгласно чл.436, ал.4 от ГПК, което не е сторил.

Жалбоподателят не оспорва размера на определените за дължими в полза на вискателя възнаграждение за защита от юрисконсулт 50 лв., нито размера на вземанията на вискателя според двата изпълнителни листа, нито на присъединения вискател, нито размерите на разноските в изпълнението, както са посочени в протокола за разпределение, поради което съдът приема, че юр.възнаграждение е правилно определено, както и правилно са определени и размерите на разноските в изпълнението до датата на разпределението.

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК, ако събраната по изпълнителното дело сума не е достатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, съдебният изпълнител извършва разпределение, като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочитително удовлетворение, а остатъкът се разпределя между останалите вискатели.

Първоначалният вискател прави разноси по образуването на изпълнителното дело, по осъществяването на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят, по осъществяването на други изпълнителни способности, както и разноси за възнаграждение на един адвокат, от които (при възражение от длъжника или от някой от присъединените кредитори) се признава тази част, която съответства на действителната фактическа и правна сложност на изпълнителното дело с оглед различната роля на адвоката при възлагането на изпълнението на държавен съдебен изпълнител, който няма право да определя изпълнителния способ; и ролята на адвоката при възлагането на изпълнението на частен съдебен изпълнител, комуто може да е възложено да определя изпълнителния способ.

Съгласно задължителните указания, дадени с ТР № 2 от 26.06.2015 г., постановено по т.д. № 2/13 г. на ОСГТК на ВКС в първия ред на специалните привилегии влизат изцяло необходимите разноси на първоначалния вискател по осъществяването на изпълнителния способ (такси за налагането на запор върху вещта или вземането, или за възбрана по изпълнителното дело, за извършването на опис и публична продажба на вещта, разноските за възнаграждение на пазача, за пренасяне на вещта в магазин или изнасянето ѝ пред дома на длъжника, разноските за събиране на възложеното за събиране вземане и др.). Видно от доказателствата по делото, сумата от 50лв. за защита от юрисконсулт не е спорна, възнаграждението за юрисконсулт се дължи на същото основание като това на адвоката и е

за сметка на длъжника, сумата от 925,14 лв. посочена като платени такси и разноски от взыскателя по ТТРЗЧСИ по реализиране на обезпечението, не е спорна, нито сумата 760,92 лв. за дължими разноски към ЧСИ по т.26 от ТТРЗЧСИ и 1,90 лв. банкова комисионна за превод на сумите по разпределението. Тези разноски съдът намира, че следва да се отнесат към първия ред за погасяване от събраните суми съгласно чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД с право на предпочтително удовлетворение, тъй като имат отношение към приложения способ за събиране на вземанията, които се разпределят. Към тях следва да се прибавят и другите направени от взыскателя необходими разноски, каквито са таксите към ЧСИ за образуване на изпълнителното дело, които са относими към всеки приложен изп. способ / също като разноските за адвокат/ юрисконсулт/, или се прибавят и 132 лв. авансови такси по образуване и присъдиняване на и.д.№ 759. Или общо разноски по изпълнението по чл.136, ал.1, т.1 от ЗЗД в размер на общо 1869,96 лв. / с вкл. и 50 лв. за юрисконсулт/.

Тази сума 1869,96 лв. следва да се погаси поравно от двамата солидарни длъжници, т.е. по 934,98 лв. се погасяват от събраните суми от всеки длъжник, по аргумент от чл.127, ал.1 от ЗЗД. Или от събраната сума от заповест на вземания на длъжника „П.“ ЕООД от 21470,15 лв. намалена с 934,98 лв. остава размер 20 535,17 лв., а от събраната сума от длъжника Н.Б. 2336,11 лв. намалена с 934,98 лв. остава размер 1401,12 лв. Аргумент за това следва и от факта, че не са налице вземания по чл.136, ал.1, т.2, г.3, т.4 и т.5 от ЗЗД, ползващи се с привилегия за удовлетворяване от остатъка за разпределение. събрана от длъжника „П.“ ЕООД, съответно събрана от длъжника Н.Б., при което следващите по ред за удовлетворяване вземания са тези на Държавата към всеки едни от длъжниците по чл.136, ал.1, т.5 от ЗЗД, доколкото от удостоверенията от НАП за публичните задължения не следва извод че тези задължения се отнасят към предходен ред на привилегии по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД.

Съдът намира са основателно оплакването на жалбоподателя за неправилност на разпределяне на сума в полза на взыскателя Банката по реда на ЗОЗ вр. чл.136, ал.1, т.3 от ЗЗД. Действително, в полза на Банката е учреден залог на стоки в оборот по реда на ЗОЗ, но по изп. дело не са налични доказателства, че събраната по заповест на вземане сума от 21 470,15 лв. от третото лице- „Т.Б.“ ЕАД е именно дължимата на „П.“ ЕООД цена за продадени стоки в оборот, предмет на залога в полза на Банката по договор за залог на стоки в оборот от 22.03.2019 г. , вписан в Л1Р03 с вписване №2019032802567. Събраните от ЧСИ Я. данни за произхода на вземането на „П.“ ЕООД от „Т.Б.“ ЕАД не водят до такъв извод – нито писмото вх. № 13902/12.04.2021 г. / л.319/ което само е подадено преди обжалването на разпределение, нито писмото вх.№ 22062/08.06. 2021 г. / л.478/подадено след датата на разпределението. Нито едно от тези две писма на „Т.Б.“ ЕАД до ЧСИ Я. не съдържа информация, че сумата която „Т.Б.“ ЕАД признава да дължи на „П.“ ЕООД и която е събрана в резултат на заповестта на вземания, произтича от продажба именно на стоките, които са предмет на договора за залог в полза на Банката, тъй като нито едно от тези две писма не индивидуализира вида на тези стоки. Съдът не може да прави предположения за вида на стоките, предмет на търговските взаимоотношения между тези две дружества, нито може да ги отъждествява със стоките, предмет на договора за залог в полза на Банката/в който

договор самите стоки са и описани общо по вид в Приложение № 1 към договора за залог, и липсва баланса на дружеството –залогодател към 31.12.2018 към който се реферира в този договор за залог. По изп. дело няма никакви документи, каквито сочи в възражението си по жалбата вискателя- нито дневници по ДДС, нито други документи, от които да се установи идентичност на стоките, предмет на залога с тези, продадени от „Т.Б.“ ЕАД. Ето защо събраната сума от „Т.Б.“ ЕАД като вземане на длъжника „П.“ ЕООД не може да се счита парична разностойност на заложената сток, при което не може по аргумент от чл. 7 от ЗОЗ за заложен кредитор-Банката, да възникне право да се удовлетвори по предпочитание от вземането на залогодателя „П.“ ЕООД срещу отчуждаването на заложеното имущество (чл. 10, ал. 1, точка 2 от ЗОЗ).

Предвид изложеното, съдът намира, че след удовлетворяване на вземанията за разноси в изпълнението по чл.136, ал.1, т.1 от ЗЗД според изложеното по-горе, остатъкът следва да се разпредели според чл.136, ал.1, т. 5 от ЗЗД. Така 20 535,17 лв. остатък от събрана от длъжника „П.“ ЕООД, се разпределя изцяло на Държавата чрез НАП за погасяване частично на публичното вземане , и от остатъка съответно 1401,12 лв. събрана от длъжника Н.Б. част 348,71 лв. се разпределя на държавата чрез НАП за погасяване изцяло на публичното вземане към него.

В резултат остава сума от 1052,41 лв., събрана от длъжника Н.Б., следва да се разпредели по реда на чл. 76, ал.2 от ЗЗД поради липсата на други вземания с привилегии. В изпълнението Н.Б. е солидарен длъжник с „П.“ ЕООД за задълженията към вискателя Банката, но не е длъжник за задълженията към присъединения вискател „Национална компания индустриални зони“ ЕАД по присъединеното и.д.№ 328, при което този остатък от 1077,42 лв. следва да се разпредели само за вискателя Банката, към която Н.Б. е длъжник. От вземанията на Банката по изп. дело- по двете присъединени дела, по двата изп. листа, ще се погасят частично и по съразмерност, вземанията за разноси 8185,28 лв. и 9091,53 лв., заедно с вземането от 52 лв. за обикновени такси по изп.д.№ 179, или съответно ще се погасят така частично: 497,16 лв., 3,16 лв. и 552,09 лв.

,

Ето защо съдът следва да отмени обжалваното разпределение и да извърши ново такова по ред и размери, както е изложено по-горе в настоящето решение. Страните не са правили искания за разноси по настоящето производство и съдът не дължи произнасяне по чл.81 от ГПК.

Воден от горното, СГС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпределение на събрани суми по изп. дело № 20218440400179, на ЧСИ С.Я. с рег. № 844 на КЧСИ, обективизирано в протокол за разпределение от 14.05.2021 г., вместо което ИЗВЪРШВА НОВО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ към дата 14.05.2021 г., на събраната сума по изп. дело в размер на 23 806,26 лв. по запови на вземания, както следва :

I. Вземания с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД:

I.1. Вземания за внесени разноски по изпълнението в полза на вискателя „Р.Б.“ ЕАД в размер на 925,14 лв. и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение по изп.д.№ 179, и за авансови такси по образуване и присъединяване на изп.д.№ 759 в размер на 132 лв., или общо разноски 1107,14 лв.

I.2. Вземания за разноски по изпълнението в полза на ЧСИ С.Я. в размер на общо 762,82 лв.

II. Вземания с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД:

II.1. В полза на вискателя държавата чрез ТД на НАП София, в размер на 20 535,17 лв. за погасяване частично на публичното вземане към „П.“ ЕООД,

II.2. В полза на вискателя държавата чрез ТД на НАП София, в размер на 348,71 лв. за погасяване изцяло на публичното вземане към Н.Р.Б..

III. Вземания на вискателя „Р.Б.“ ЕАД по реда на чл.137, ал.1, вр. чл.76, ал.2 от ЗЗД :

III.1. За разноски по изпълнението по изп.д.№ 179 за обикновени такси – 3,16 лв.-частично погасяване /от общо 52 лв./

III.2. За разноски по изпълнителен лист, издаден на 13.01.2021 г. от СРС по г.д. № 64526 от 2020 г. в размер на 497,16 лв.-частично погасяване / от 8185,28 лв./ по изп.д.№ 179,

III.2. За разноски по изпълнителен лист, издаден на 04.03.2021 г. от СРС по г.д. № 64525 от 2020 г. в размер на 552,09 лв.-частично погасяване / от 9091,53 лв./ по изп.д.№ 759.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-София в 1-седмичен срок от съобщаването му на страните по изпълнителното дело.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____